

H.J. r. 64.
(7)

NOBILISSIMO ADOLESCENTI
LUDOVICO-FRANCISCO-GUILLELMO
JOLY DE FLEURY,

Cum Theses de universa Philosophia
propugnaret

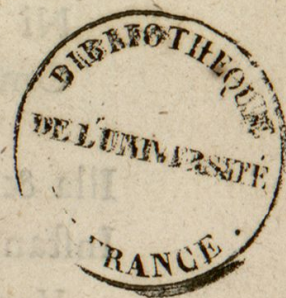
IN COLLEGIO DORMANO-BELLOVACO,
Die 28. mensis Julii anni 1726.

O D E.

OS, ebriorum ludicra somnia
Vatum, oscitantis quæ sapientiæ
Nutrivit error, subdoloque
Excoluit malefanus astu :

Vanos honores, munia singulis
Descripta, Divi linquite fuitiles ;
Unique mundum temperanti
Reddite jam sua jura Causæ.

Irrisus alto migret ab æthere ,
 Nec cæca vibret fulmina Jupiter :
 Neu Juno nubes insolenti
 Misceat arbitrio quietas.

Non jam superbo cæruleus Pater
 Tollat tridenti , sternat & æquora :
 Claudusve succendat Cyclopum
 Fumificas Faber Officinas.

Hæc monstra docto quàm bene percitus
 Oestro revincis , FLORIADE ? Deus ,
 Deus potenti cuncta nutu ,
 Vindice te , moderatur unus.

Unum parentem , vindice te , mêmor
 Natura grandi voce sonat Deum.
 Hunc totus ingenti reflexum
 Ceu speculo tibi reddit orbis.

Quæ nempe moli vis inerat pigræ ?
 Tristi sepultam quis quateret situ ,
 Ni Dextra vitali morantem
 Omnipotens animasset aurâ ?

Illæ & perennis mox opis indigam
 Instante pulsu semper agit comes :
 Vagamque certâ lege cogit
 Perpetuos variare motus.

At quanta mentes se quoque Numinis
 Virtus latentis miscet in intimas ?
 Hæc nocte demersas profundâ
 Lux ferit omnibus una præsens.

3
Hanc & sub Arcto quos gelidi premic
Horror rigentes sideris, & nimis
Qui sole torrentur propinquo,
Conspicuo placidè micantem

Splendore cuncti mentibus hauriunt.
Hinc prisca rivos luminis uberes
Potavit ætas, hinc futura
Veridicas petet usque fortes.

At unde ad unum cordibus insita,
Ad unum hiantes vis stimulat bonum?
Hos & calores spirat ipse,
Blandâ animos fovet ipse flammâ,

Sibique sensim conciliat Deus :
Amoris idem fomes inæstuans,
Summique, quod mentes anhelant,
Fons radians & origo Veri.

O te beatum, cui Sophiâ recens
Pectus salubri, FLORIADE, madet :
Hæc indoli commissa faustæ
Magna regent elementa vitam.

Seu te influentis leniter auribus
Suadæ juvabit spargere copiam,
Et æmulam laudis paternæ,
Sanguinis & memorem TALÆI;

Seu lege coram sedulus arbitra
Cernes paventum jura clientium,
Momenta pendens fluctuantis
Lance pari moderansque causæ;

5
Non hinc , remoto quem tibi prodidit

Natura velo , non aberit Deus.

Ille & potenti dat profunda

Eloquio scaturire corda :

Idemque leges , queis Fora personant ,

Lex ipse cunctas ordinat unica :

Exemplar æternum , vicesque

Nescia norma pati locorum.

Ergo sequacem ad grandia dum vocat

Laudum feracis gloria te domûs ,

Doctrina dum certat vicissim

Artibus excoluisse mentem ,

Et sponte currentem incitat ad decus :

Quid mutuâ non proficient ope

Ambæ laborantes in uno ,

Hinc Sophia , inde paterna virtus ?

JOANNES-BAPTISTA-LUDOVICUS

CREVIER , Humanitatis Professor

in Collegio Dormano-Bellovaco.

Cum permissu , 19. Julii 1726. HERAULT.

E Typis PETRI SIMON , Cleri Gallicani , necnon Supremi
Senatûs Parisiensis Typographi. 1726.